

Voetbalontwikkelingsmodel en het spelsysteem 11 vs 11

1) Algemeen : Jeugdopleidingsplan : voetbalvisie van de club (A-elftal + JO) met speelstijl en spelconcept/-wijze

- De voetbalvisie van SKV Oostakker bestaat er in om attractief zonevoetbal - in een 1-4-3-3 spelsysteem – te spelen met intelligent positieospel van de verschillende spelers. Er wordt geopteerd om achteraan zonder libero te voetballen, dus om gebruik te maken van een lijnverdediging (met onderlinge dekking).
- Belangrijk hierbij is om over creatief ingestelde spelers te beschikken, die er niet voor terugschrikken om een individuele actie te ondernemen. Daarom moeten zij niet alleen voldoende basistechniek hebben, maar ook veel durf en zelfvertrouwen uitstralen om hun taken uit te voeren, zonder dat ze daarbij evenwel de organisatie van het team en het ploegbelang uit het oog verliezen.
- Onze manier van spelen bestaat er in om in alle leeftijdscategorieën zo veel mogelijk aanvallend voetbal te spelen (= op de helft van de tegenstander). Dit houdt dus in dat we altijd zelf van achteruit het spel proberen op te bouwen en dat het “zich niet laten domineren door de tegenstander” cruciaal is. Het spelsysteem dat we hiervoor gebruiken start met een ruitvorm (duiveltjes) gaat vervolgens over in een dubbele ruitvorm (preminiemen) om te eindigen bij de 1-4-3-3 (zonevoetbal met dubbele flankbezetting en hoge pressing) waarbij elke speler op zijn eigen positie zeer goed weet wat zijn taken zijn bij balbezit en –verlies.
- In de missie van de club wordt expliciet vermeld dat we er naar streven om met onze A-ploeg – bestaande uit zoveel mogelijk eigen opgeleide spelers - hogerop te geraken. Het spreekt voor zich dat we dan ook doorheen gans de opleiding (vanaf U6) onze voetbalvisie voor ogen moeten houden en onze jeugdspelers navenant moeten opleiden.
- Tijdens die opleiding zijn er daarom een aantal punten die cruciaal zijn en de hoeksteen vormen van onze voetbalfilosofie:
 - **De speler staat steeds centraal.** Dat betekent dat we er altijd moeten over waken dat voetballers plezier (=FUN) beleven aan de sport (zowel tijdens een training als tijdens de wedstrijd). Het kan geenszins de bedoeling zijn om het leveren van prestaties boven de spelvreugde te stellen. Wedstrijden winnen en/of kampioen spelen zijn natuurlijk altijd plezierig maar het is geen doel op zich van de jeugdwerking op SKV Oostakker.

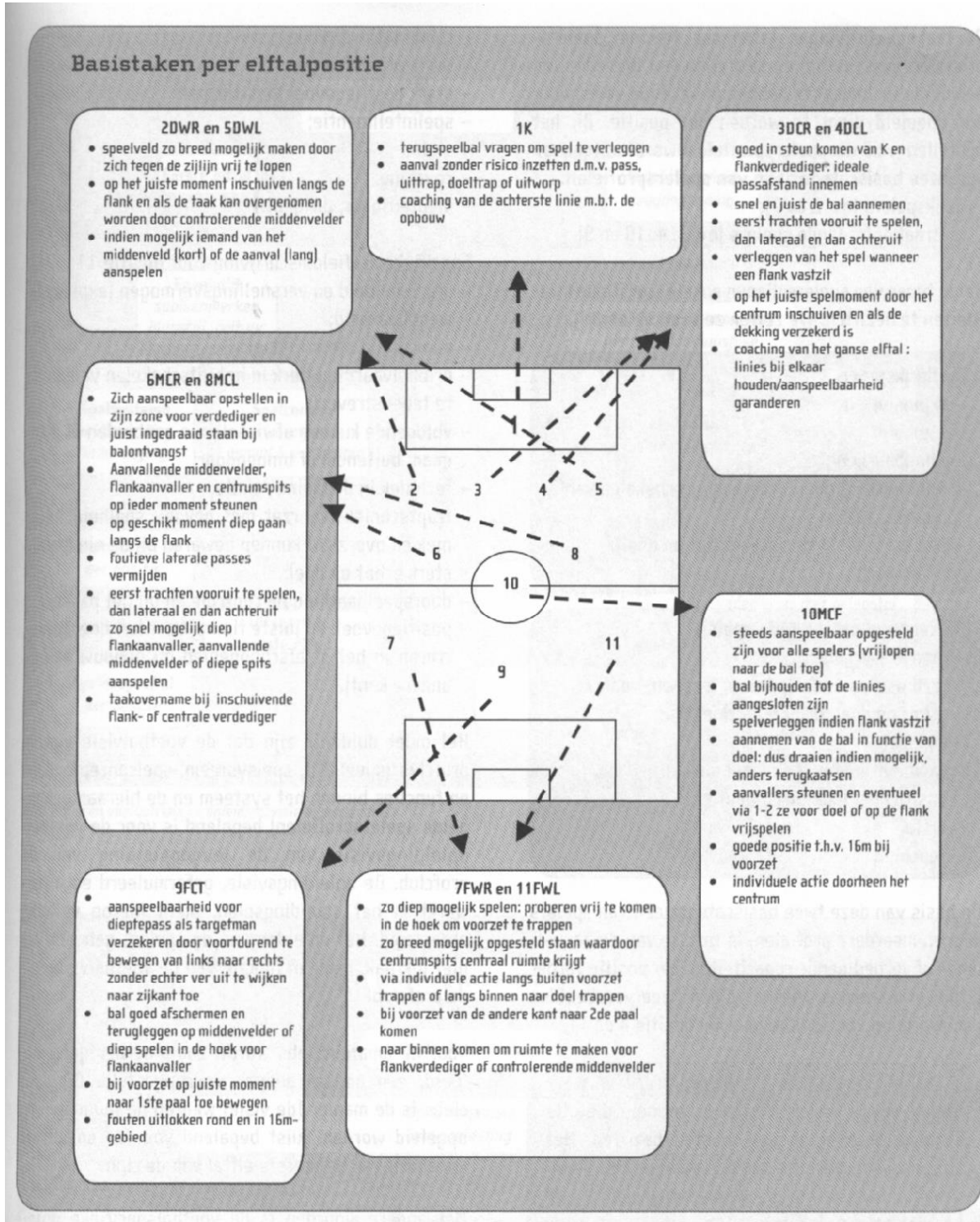
- Ondanks het feit dat we wensen dat de speler zich vooral amuseert zijn we als club toch verplicht om er op toe te zien dat hij/zij weliswaar volgens zijn eigen mogelijkheden constant vooruitgang boekt in de voetbalontwikkeling (=FORMATION). Het aanleren van de technische, tactische, fysieke en mentale - psychische kenmerken die gezamenlijk maken dat je een goed voetballer wordt moet daarom gebeuren binnen een juist kader en in een goed onderbouwde en gestructureerde omgeving. Ook waarden als respect, fair-play en discipline moeten hierbij aan bod komen. We rekenen daarvoor op de trainers die we aansporen om zoveel mogelijk bijscholingen te volgen (=continue verbeteren). Enkel op die manier zullen zij ook over voldoende kwaliteiten en technische bagage beschikken om op een pedagogische en didactisch verantwoorde wijze een training te leiden en/of wedstrijd te begeleiden.

2) 11 vs 11 : Systeem en Taakomschrijving posities

Basistaken bij balbezit: Volledige ploeg 11 <> 11

- Het positieospel is cruciaal: de speelruimte wordt zo breed en zo diep mogelijk gehouden richting doel en men streeft ideale pasafstanden binnen het driehoekspel na.
- Men houdt goed zijn eigen zone en stelt zich nooit op één lijn met spelers van dezelfde linie en zone op: men streeft naar een ideale veldbezetting om het driehoekspel mogelijk te maken.
- Er wordt afwisselend kort en lang gespeeld (gevarieerd combinatiespel) waarbij snel diepte wordt gezocht en het breedtespel slechts in functie van het dieptespel is.
- Bij een inschuivende medespeler denkt men ook in functie van mogelijk balverlies en wordt zijn taak door een naburige speler overgenomen door rugdekking te geven (geen positiewissel).
- Wanneer de mogelijkheid zich voordoet, tracht men aan te vellen doorheen centrum: door een goede dieptepass worden meerdere tegenstrevers uitgeschakeld en kan men een medespeler alleen voor doel of in schietpositie afzonderen
- Als het centrum echter vastzit, wordt er aangevallen langs de flank met zorg voor een strakke voorzet naar spelers voor doel.
- Men streeft naar een efficiënte bezetting van de waarheidszone: de centrumspits duikt op het gepast moment in naar de eerste paal, de andere spits kiest positie tweede paal en de aanvallende middenvelder stelt zich op ter hoogte van de 16-lijn.
- Bij een werkelijke doelkans aarzelt men niet om naar doel te trappen/koppen.
- Meerderheidssituaties worden gecreëerd door in te schuiven naar de volgende linie, door individuele acties en 1-2 bewegingen.
- Meerderheidssituaties worden uitgebuit om kansen te creëren en doelpunten te maken door een goede bezetting voor doel en snelle en juiste keuze bij werkelijke doelkans.

- Bij het combinatiespel wordt perfectie nagestreefd: op de goede voet aanspelen, met de juiste balsnelheid op het juiste moment en niet onnodig lopen met de bal
- De verdediger en middenvelders vermijden foutieve laterale passes.
- De coaching van de centrale spelers primeert.

De basistaken bij balverlies: Volledige ploeg 11<> 11

Fase 1: aanpassen aan het offensief van de tegenstander: zo snel mogelijk de juiste verdedigende organisatie innemen en zo snel mogelijk de speelruimte voor de tegenpartij verkleinen.

- Op het ogenblik dat de tegenpartij in het bezit van de bal komt, probeert de ganse ploeg de speelruimte voor de tegenpartij te verkleinen. De linies komen zo snel mogelijk naar elkaar toe richting bal en de onderlinge afstanden binnen dezelfde linie worden zo kort mogelijk gemaakt (= een blok van ongeveer 30m op 30m wordt gevormd.). Goede onderlinge afstanden (10 à 15m) met speler voor en naast u worden nagestreefd om zoveel mogelijk dieptepasses te verhinderen (= afsluiten van de speelhoeken richting doel). De onderlinge afstand tussen 2 spelers verkleint naarmate men dichterbij de speler aan de bal komt.
- De speler het dichtst bij de bal (en tussen bal en doel) valt de balbezitter aan, indien mogelijk voor balontvangst waardoor de tegenstander onder druk moet spelen. Hij zorgt ervoor dat de directe weg naar het doel afgesloten is, zodat de balbezitter slechts ongevaarlijke laterale of achterwaartse passes kan geven. Het duel met de balbezitter wordt vrij agressief aangepaan, maar het belangrijkste is zich niet te laten uitschakelen. Er wordt slechts getackeld bij 100% zekerheid het duel te winnen om te beletten dat er minderheidssituaties ontstaan.
- De speler het dichtst bij de eerste duellerende medespeler komt zo snel mogelijk in dekking, zodat hij zijn medespeler kan helpen als die uitgeschakeld wordt. De andere spelers binnen dezelfde linie staan minstens op dezelfde hoogte of eventueel hoger als de rechtstreekse tegenstander dit toelaat.
- Er wordt in de eerste plaats in functie van de bal verdedigd, maar hoe dichterbij eigen doel, hoe strikter de dekking op de dichtstbijzijnde tegenstander. Alle spelers houden rekening met hun rechtstreekse tegenstander die ze echter niet volgen, d.w.z. de eigen zone verdedigen zonder kruisbewegingen uit te voeren met medespeler in een andere zone.

Fase 2: collectieve balrecovery door het toepassen van de principes van pressing

- Er wordt collectief pressing gespeeld op de balbezitter als de bal zich in het blok of tussen het blok en de zijlijn bevindt of op de zwakste speler buiten het blok of bij een moeilijke pass naar een speler binnen het blok. Het defensief blok presteert richting balbezitter met als doel dat de balbezitter geen speelmogelijkheden meer heeft.
- Bij het pressen richt men zich vooral op het onderscheppen van de pass van de tegenstrever. Vandaar dat de flankspeler de tegenspeler aan de bal dwingt om de aanval binnen in het blok verder te zetten op voorwaarde dat er geen rechtstreeks doelgevaar is. In plaats van de aanval trachten af te breken door de bal buiten te 'tackelen', dwingt men de tegenstrever in een situatie waar de balrecovery in het spel kan gebeuren en onmiddellijk een tegenaanval kan opgezet worden.
- Er wordt niet echt op buitenspel gespeeld door een stap vooruit te zetten. Als de tegenpartij blind de diepte inloopt zullen er wel veel buitenspelsituaties ontstaan. Maar

door te pressen maakt het blok een beweging naar de bal en kunnen de meest naar voren geschoven tegenspelers hierdoor in buitenspel komen te staan.

- Coaching van de keeper en de centrale spelers primeert: wie valt balbezitter aan, wie geeft dekking, wie neemt over.

